

دیوان عدالت اداری

تاریخ: ۱۳۹۲ مهر ۱۷

کلاس ب پروتکل: ۳۴۶/۹۰

نامه دادنامه: ۱۲۱۵

موضوع رأي: ابطال بدهای ۲، ۳ بخشنه شماره ۱/۲۸۲۴۱-۲۲۲/۱۸۰/۱۸۰ سازمان امور مالیاتی کشور

شایع: آقای محمد کاظم ابوالآخری

بسم الله الرحمن الرحيم

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

گردش کار: آقای محمد کاظم ابوالآخری به موجب دادخواستی ابطال بدهای ۲، ۳ و ۲ بخشنه شماره ۱/۲۸۲۴۱-۲۲۲/۱۸۰/۱۸۰

اخطاء، به استحضار می‌رساند ریاست سازمان امور مالیاتی کشور طی بند ۲ بخشنه شماره ۱/۲۸۲۴۱-۲۲۲/۲۲۰/۱۸۰

اعتوان کرده اند که هزینه مخصوص استفاده نشده در حوزه که برداشت شود جزو هزینه های قابل قبول

بوده و به عبارتی ذکریه آن به عموان هزینه قابل قبول تلقی نمی شود، با صدور لین بخشنه مسندگی به دست

اموران تشخیص مالات اتفاقه نا ذکریه این هزینه را برگشت داده و به سور اضافه نمایند، در حالی که برای قانون کار

هر کارگر (حقوق سکر) می داند تا ۹ روز از مرخصی سالانه را ذکریه کرده و در رایان دوره حدمت نیزه نوچ آخرین

دسته‌زد وحه آن را دریافت کند، از آنجا که هزینه های هر دوره از درآمد همای دوره برداشت می شود تاباران حسب

اسناد اشاره کردند، ذکریه نارخیه شفعت مخصوص از این باید در حسابها لحاظ شود، از طرف دیگر این هزینه بر

أساس بخشنه و رأی شهرواد عالی مالیاتی به شماره ۱۷۰۰۵/۵/۲۲۲۹/۷۹۰۰۵ و ۱۷۰۷/۱۲/۲۵-۳۰/۷/۲۹۰۱ و ۱۷۰۷/۱۲/۲۵-۳۰/۷/۲۹۰۱

۱۳۷۲ جزو هزینه حقوق و دستورالعمل شفرده شده، که بحسب بند ۲ ماده ۲۸ جزو هزینه های قابل قبول بوده و ذکریه آن

بر مطابق بند ۲۶ همان ماده قصدنا جزو هزینه های قابل قبول است، لذا بند ۳ بخشنه مورد اشاره مغایر با این صریح

قانون و از جمله ماده ۱۶۸ قانون مالیاتی معتبر است.

بدهای ۲ و ۳ بخشنه مارالذکر نیز هزینه (ربات) کاهش ارزش موجودیها و سرمایه گذاریها را به علوان هزینه قابل قبول

رد کرده و استدلال ریاست سازمان امور مالیاتی در خصوص عدم قبول این دسته از هزینه های این است که در ماده ۱۶۸

قانون مالیاتی می‌ذکریم هزینه بیش بینی شده در حالی که در ماده ۱۷۰ قانون مالیاتی مستقیم و تصریه ۱

ماده ۱۶۸ قانون مزبور، قائمکنار چنین مصوب گرده «در موادی که هزینه ای در این قانون بیش بینی شده است با

بینی از نصاریه های هقدر در این قانون بوده ونی برداشت آن به موجب قانون یا مصوبه همان وزیر امور

اقتصادی و دارایی صورت گرفته ناشد قابل قبول جواهد بود»، این در حالی است که آئین نامه مربوط به روشها

نگاهداری (فاتح طبق تصریه ۲۰۰۰/۹۵ قانون مالیاتی معتبر) با کسب نظر از حاکمه حسایدراهن رسمی تهی شده و

به تصریف وزیر امور اقتصادی و دارایی رسیده و در مواد ۲ و ۱۸ و تصریه ۱ ماده ۱ آن آئین نامه تکلیف شده که رعایت

استانداردهای حسنهای در نمایه صوریهای حلی افری تراوی بوده و در استانداردهای دکر سنه، لحاظ کردن دخیره کاهش ارزش موجودیها و سرمایه گذرها بین بندی شده و الزامی شده است. لذا عدم قبول این ذریعه با این عرض که درجات ۱۲۸ فلکون مالیاتهای مستقدم بین بندی شده است، معابر با فلکون است. لازم به توضیح است که در بعضی از صنایع، کاهش ارزش موجودیها امری مستلزم و رایت است. برای مثال در صنعت انکرونید (تولید موبایل، تواریم صوتی و تصویری) و کلیه تولیداتی که در آنها قطعات الکترونیکی به تابعیتی بسیار شدید همانند صنعت محابرات در هر لحظه با افت شدید قیمتها مواجه بوده، جوی با پیشروع، زکرلوژی، عرضه و بولند روانه کالا با کیفیت بهتر و بالاتر، مسلم تولیدات فلکون با افت شدید قیمت و حتی فلکون لریش روانه خواهد بود. در این تضاد بیانست سارهای اعور مالیاتی کشور با صدور بخشنامه مذکور ملی سر عدم قبول کاهش ارزش موجودیها، این واقعیت را نادیده گزینه و موجب شده سود ما زیان غیر واقعی گزارش شود و استانداردهای دکر شده، رتاب شود. در ضمن راسته حوت واقعی بودن مهرنامه مالی و لوانه سود با زیان واقعی بر اساس ارزیه های، واقعیت و غایبی، هماضای ابطال بندهای دکر شده در بخشنامه مذکور را حواس‌نمای باشند.

من بخشنامه در قسمتهای مورد اصرار به قرار زیر است:

۳- زبان (هزینه) کاهش ارزش موجودیها

زبان (هزینه) کاهش ارزش موجودیها در هر صورت به علت عدم بینی آن به عنوان هزینه های قابل قبول مالیاتی به شرح مواد ۱۲۷ و ۱۲۸ فلکون مالیاتهای مستقدم به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی تغواهده شد.

۴- زبان (هزینه) کاهش ارزش سرمایه گذاریها

زبان (هزینه) کاهش ارزش سرمایه گذاریها در هر صورت به علت عدم بینی آن به عنوان هزینه های قابل قبول مالیاتی به شرح مواد ۱۲۷ و ۱۲۸ فلکون مالیاتهای مستقدم و با عنایت به مقادی ماده ۱۲۲ فلکون باد شده به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی نمی شود.

۵- هزینه بازخرید مخصوصی کارکنان

وجود برداختی با تخصیص بابت بازخرید مخصوصی کارکنان و قی معتبرات موضوعه مشتمل عمالات حقوقی می باشد و در صورت برداخت به استناد بند ۳ حداده ۱۲۸ فلکون مالیاتهای مستقدم به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی می شود. در ضمن وجوده برداشتی بابت بازخرید مخصوصی کارکنان به استناد بند ۵ ماده ۹۱ صرفا در صورت برداخت در زمان بازسترسیگی با از کار افتادگی مشتمل عمالات حقوقی نمی باشد.

در باسخ به شکایت مذکور، مدیرکل دفتر حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور، به موجب لایحه شماره ۱۷۸۲۲/۱۷۸۲۲-۱۲-۱۲۹۰/۶ توضیح فاذه است که:

۱- در هر دیگر بیانده ۹۰۰-۹۹۹۰۹۰۰-۰۲۲۲۵۵ موضوع دادخواست آقای محمد کاظم ابوالاحراری به خواسته ابطال بندهای ۳، ۵

و ۶ بخشنامه شماره ۱۲۸۰/۷/۱۸-۳۳۳/۲۳۰/۱/۲۸۲۲۱ سازمان متبع ضعن ارسال تصویر نامه شماره ۱۵/۹۰/۲۳-۲۴-

۱۲۹۰/۵/۱۱ معاونت مالیاتهای مستقدم مستحضر علی دارد بخشنامه مذکور حوت رفع اینا مات موجوده در گزارشات حسایرسی مالیاتی موضوع ماده ۳۷۲ فلکون مالیاتهای مستقدم و به منظور ایجاد وحدت رؤیه در گزارشات حسایرسی مالیاتی حسایرداران رسمی، سازمان حسابداری و ماموران مالیاتی صادر شده است و بنددهای ۲ و ۳ آن در مدد زبان (هزینه) ناشی از کاهش ارزش موجودیها و سرمایه گذاریها، به دلیل این که این هزینه های در ماده ۱۲۸ فلکون باد شده و تبصره بک آن احصاء شده اند به عنوان هزینه های قابل قبول تلقی نمی شوند و بنکن در صورتی که برداشت این گزینه هزینه های با موجب فلکون و با مصوبه همات وزیران انجام باید مستقلا به قسمت اکبر ماده ۱۲۷ فلکون قبول قابل قبول شواهدند بود.

اما در مورد ماده ۲ بخشنامه (هزینه بازخرید مخصوصی کارکنان)، همان طور که مستحضره هزینه بازخرید مخصوصی به جویت این که مربوط به هزینه های استخدمانی است از مصاديق بند ۴ ماده ۱۲۸ فلکون صبور نست که در صورت برداخت در حملکرد همان سال میره قبول قرار می کرد ولیکن جنابجه برداشت نگردد و ذخیره شود به دلیل عدم ذکر ذخیره بازخرید مخصوصی در حزه «د» بند مذکور فلکون بخواهد بود، جوی ذخیره مزبور فلکون قابل استفاده در سوابع بند را داشته و دین لحاظ امکان نرأورد هیزان واقعیت آن اعکان بذیر بیست.

سازمانی، بطریه مرائب فوق و مسند به مواد فانوی فوق الاشاره به خصایعه مهرب اختراض شاکی قادر نگویه؛ اسراء
فابوس آنست، تخاصی رسمیگی و زنگنه شکایت شاکی و استواری بخشنامه معتبرینه را دارم.
قیمت تعموی دیوان عدالت اداری در تاریخ باد شده با مذکور رفسخا، مسقیماران و دادرسات شعبت دیوان تشکیل شده،
بین از حدت و برسی، تا اکنون از این به شرح آنده به صور رأی مذکور می‌گند.

رأی همان عمومی

آنچه بطریه این که هیات شخصی اقتصادی، مالی و اصناف دیوان عدالت اداری به موجب تصمیم موقت ۱۳۹۲/۷/۵
بخشنامه شماره ۱/۲۸۴۲۱-۱/۲۸۴۲۱-۱/۲۴۰۷/۱۸-۳۲۲/۲۴۰۱۸ سازمان امور مالیاتی کشتوپ را حلال فائزه تشخیص نماده و به
شکایت رأی صادر کرده است، مطابق با در شرایط فعلی موجب برای طرح این قسمت از خواسته در هیات عمومی وجود
نماید.

بنابراین که از طرف رسیدگی به دفاتر اماکن و با نوجوه به مخبر اخراج شود، از درآمد سالی یا سالیانی بعد استحلاک بذیر
اعلام شده و به عنوان هزینه های قابل قبول برای تشخیص درآمد منسوب هایات اعلام شده است ولیکن در بندهای ۲ و ۳
بخشنامه شماره ۱/۲۸۴۲۱-۱/۲۴۰۷/۱۸-۳۲۲/۲۴۰۱۸ سازمان امور مالیاتی کشتوپ برخلاف حکم فوق لذکر ن
(هرینه) کاوش از این مخصوصها و سرمایه کاربرها به عنوان هزینه قابل قبول ثالثی شده است، علی هذا بندهای ۲ و
۳ بخشنامه مذکور مغایر قانون نشیخیص و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸ قانون تشکیلات و آئین دادرسی دیوان
عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، به موجب این رأی نظرالصی شود، صحتاً با درخواست اتمام ماده ۱۲ هایون باد شده و
تسربی ابطال بخشنامه به زمانه نصوص آن موافقت به عمل بیامد.

رئيس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
محمد جعفر منظري

خاندان بهشت (صلح جنوبی پارک شهر) دیوان عدالت اداری

این مطلب از سایت دیوان عدالت اداری جای شده است.
نشانی مطلب : <http://www.divan-edalat.ir/show.php?page=ashshow&id=9548>